QUODVULTDEUS. MARBODUS REDONENSIS. AMBROSIUS MEDIOLANENSIS. AUGUSTINUS
Ende 12. Jh. Seite 3r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36565
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Sed cũ ipe filio dicit Ego in patre & pat in me ē. Verbu enim patis ē filius.
Pater autem nũquã fuit sine ũbo. Qm in principio erat uerbu & uerbu
erat apud dm & ds erat uerbu. Hoc erat in pncipio apud dm. Hoc uer-
bũ filius cũ ē in patre & pater in filio suo uerbo suo. ñ q̃ duo dis; unus
ē ds. Dies ex die duo uidentur significare dies. Sed cũ ipse in euangelio
dicit uideis. Abraha pater ur concepiuit uidere die meũ & uidit
& letatus ē. Abraham autem tres uiros uidens sub quercu ambre non
tres appellauit dominos. s; unũ in omib; appellauit dnm. Tanquã
tres die unũ. Unde & ipse dns in euangelio unũ uolens intellegi die
patre & filiũ. Philippo rep̃rentu patre tãquã alterũ die qm iam
filiũ uidebat die. Ostendens quo oclo quercere deberet diuinitate
qua oculu carnis fixerat in humanitate. Philippe inquit q̃ me uide-
uidet & patre. Ego enim & pater ñ duo dies s; unũ. Si potes capere capere
sempiternũ die, lux de lumine duo uidentur sonare luminaria s;
absit a nobis ne nos error manich ex conphendat q̃ istũ sole estimas
ēē xpm s; nos istũ solem uisuce credimus uerbu patris inseparabilem
equale cũ pat an omia cũ illo disponente. Patre filiũ omia faci
ente fabricã mundi p uerbu suũ estruente filiũ ad nos uenientem
nec patre deserente. Semp cũ illo nũquã usq̃ sine illo. Illuminan
te & dese & de illo. Splendente radiante coruscante ñ duo lumi
naria. sed unũ lumen. Ego enim ait & pater unũ sumus. De ipo uer
bo. unigenito. ait ppha dauid. Semel locutus ē ds. duo hec au
diui. Quomodo semel locutus ē & secundo sonuit nisi q̃a ũbu
in angressibile pcedens de corde patris suscepit & carne
ut eet & homo. Ex utero matis uenit & mansit ad nos uenit
a patre ñ recessit. Ecce pqd semel locutus ē ds. surrexit omis
fabrica nra. P hoc qd secundo sonuit factus ē pars nra. ut solue
ret inimicitias in carne sua. Hoc uerbu hoc lumen ñ recipiens
arrianus. audet dice filiũ minore quẽ nos estimemur equale
& insana contumacia uult de uerbo in corde patris mente
disputare. cũ se ipsũ ñ ualeat intellegere, insane hereuce